

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 15. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 14. marts 2008
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Kim Andersen (V), Michael Aastrup Jensen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Karina Lorentzen (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: Fødevareminister Eva Kjer Hansen.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Organisationer der kræver folkeafstemning om Lissabontraktaten

L 53 (072) – bilag 4 (henvendelse fra organisationerne af 11/3-08)

Deputationen bestod af:

Frank Dahlgaard, Nationernes Europa

Ole Jensen, Fagbevægelsen mod Unionen

Kenneth Haahr, Attac

Søren Søndergaard, Folkebevægelsen mod EU

Jens-Peter Bonde, Junibevægelsen

Peter Westermann, Udfordring Europa

Jørgen Raffnsøe, Radikal EU-kritisk netværk

Formanden bød delegationen velkommen og takkede for, at man havde kunnet samles i én delegation.

Frank Dahlgaard sagde, at de organisationer, som kom i deputation, havde meget forskellige udgangspunkter og holdninger, men de var fælles om at være skeptiske over for en politisk union og mente, at spørgsmålet om dansk tilslutning til Lissabontraktaten skulle sendes til folkeafstemning. For det første mente man, Lissabontraktaten i alt væsentligt var identisk med den forfatningstraktat, som der var planlagt en folkeafstemning om. For det andet mente man ikke, traktaten ville få folkelig opbakning, hvis folk ikke fik lov at stemme om den. Han pegede på, at traktaten ændrer rammebetingelserne for det danske folkestyre helt afgørende, f.eks. afskaffes vetoen på en lang række områder. Han nævnte også, at op mod ¾ af vælgerne ønsker traktaten sendt til folkeafstemning.

Ole Jensen sagde, at fagbevægelsen ønskede den dialog og debat, der vil blive i forbindelse med en folkeafstemning, og mente, befolkningen var meget godt inde i tingene, så de kunne overskue, hvad traktaten handlede om.

Per Clausen ville gerne høre deputationens mening om den redegørelse fra Justitsministeriet, som munder ud i, at traktaten ikke indebærer suverænitetsafgivel-

15. Europaudvalgsmøde

se, og en stillingtagen til det argument, at det politisk ikke er rimeligt at holde folkeafstemning, fordi traktaten blot er afslutningen på det smukke bygningsværk, der blev sat i gang ved Amsterdamtraktaten, som vi jo har stemt om.

Frank Dahlgaard havde læst redegørelsen fra Justitsministeriet med respekt, men mindede om, at Justitsministeriet før havde taget fejl, nemlig i forbindelse med Tvindloven. Han spurgte, om nogen kan nævne en lovgivning, som ikke vil kunne vedtages efter Lissabontraktaten, men som kunne vedtages efter Forfatningstraktaten. Han syntes, det politisk var rimeligt at holde en folkeafstemning i overensstemmelse med den danske tradition for folkeafstemninger.

Morten Messerschmidt nævnte, at under valgkampen lovede en række politikere – også fra tilhængerpartierne – at traktaten skulle til folkeafstemning, og spurgte, hvad deputationen mente om deres løftebrud.

Søren Søndergaard mente ikke, det kunne være organisationernes opgave at mene noget om de nævnte politikere, som havde underkastet sig partidisciplinen, men at man skulle koncentrere sig om at overbevise flertallet. Han fortalte, at ingen i Europa-Parlamentet er i tvivl om, at der i realiteten er tale om den samme traktat, og at hele øvelsen drejede sig om, hvordan man kunne undgå folkeafstemninger. Han oplyste, at en af dem fra Europa-Parlamentet, der havde siddet med ved traktatforhandlingerne, havde udsendt et hyrdebrev, hvori han opfordrede til, at man i Parlamentet ikke rejste nogen spørgsmål, før ratifikationen var overstået.

Bjarne Laustsen spurgte, om der var nogle af organisationernes tilhængere, som ville stemme ja til traktaten, men ønskede den til folkeafstemning.

Jens-Peter Bonde påpegede, at $\frac{3}{4}$ af Europas borgere ønsker en folkeafstemning, og flertallet af dem ønsker at stemme ja. Jens-Peter Bonde mente dog ikke, at der var medlemmer af organisationerne, som ville stemme ja til traktaten. Han foreslog, at Europaudvalget bad Udenrigsministeriet lave en omhyggelig besvarelse af alle de spørgsmål, JuniBevægelsen havde stillet, idet han mente, traktaten er meget vigtigt, fordi der ikke kommer flere folkeafstemninger. Det var navnlig vigtigt at få belyst, hvilke danske love, der ikke påvirkes af Lissabontraktaten.

Formanden takkede deputationen og sagde til Jens-Peter Bonde, at Europaudvalget havde bestræbt sig på at give plads til alle spørgsmål af relevans for lovforslaget om ratifikation.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2860 (landbrug og fiskeri) den 17. marts 2008

Fødevareministeren: Jeg kan oplyse, at jeg forelægger sundhedstjekket til for-handlingsoplæg i dag. Resten af punkterne forelægger jeg til orientering.

**FO 1. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og til Rådet:
Forberedelser til "sundhedstjekket" af reformen af den fælles
landbrugspolitik**

– *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0722

Rådsmøde 2860 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2007) 0722 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 1 (henvendelse fra Landbrugsrådet af 28/11-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 3 (andre EU-landes holdninger)

EU-note (072) – E 20 (baggrundsnotat af 7/2-08 om sundhedstjekket)

EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 4

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 151, side 413 (senest behandlet i EUU 8/2-08)

Fødevareministeren: På rådsmødet vil formandskabet fremlægge et udkast til et sæt rådskonklusioner om sundhedstjekket. Formandskabets udkast til rådskonklusioner afspejler drøftelserne i Rådet og er dermed meget bredt formulerede.

De viser med al tydelighed, hvor spredte medlemsstaternes holdninger er. Blandt andet spørgsmålene om mælk, modulering og capping møder meget stor modstand hos en stor del af medlemsstaterne – ligesom spørgsmålet om krisestyring fremhæves blandt en række medlemslande som noget, der skal have en fremtrædende plads. Formandskabets udkast til rådskonklusioner viser derfor, hvor vanskeligt det er at opnå enighed om en tekst, der på en og samme tid reflekterer alle medlemsstaters holdninger.

Derfor har teksten også karakter af en generel tekst, hvor Rådet noterer sig, hilser velkommen, anerkender, erindrer og opfordrer Kommissionen til forskellige elementer. Teksten er således holdt i en tone, hvor man ikke konkret kan se, hvad det er, Kommissionen senere skal foreslå. Der er tale om en opsummering af Rådets drøftelser, inden Kommissionen skal skrive sine forslag, som forventes offentliggjort den 20. maj.

I forhold til det første udkast til rådskonklusioner – som beskrevet i samlenotatet – er udkastet til rådskonklusioner blevet ændret lidt:

15. Europaudvalgsmøde

- Vedrørende brak lægges der nu op til, at de miljømæssige fordele skal håndteres mere bredt og ikke særligt via landdistriktsprogrammerne, og til udfasningen af mælkekvoterne er der ikke længere en reference til regulering af overskudsafgift og fedtprocent.
- Spørgsmålet om afskaffelsen af energiafgrødeordningen er blevet erstattet af en formulering, hvorved man skal overveje effektive måder til at fremme bio-sektoren på.
- Til håndtering af de nye udfordringer inden for områderne klimaforandringer, bioenergi, vandforvaltning og biodiversitet understreges vigtigheden af innovation.
- Endvidere nævnes som noget nyt de globale markedstrends som et element, CAP'en spores ind på.
- I forhold til de finansielle aspekter fremgår det nu, at alle finansieringsmuligheder skal overvejes, herunder modulering – og det vel og mærke ikke kun obligatorisk modulation.
- Formuleringen omkring capping er ændret, således at enhver væsentlig reduktion af de høje støtter – altså capping – kan forårsage betydelige uønskede konsekvenser i visse medlemsstater. Den nedre støttegrænse omtales nu som frivillig.
- Artikel 69 formuleringen er ændret, således at den kan anvendes til specifikke behov i bestemte regioner og sektorer på en fleksibel og transparent måde.
- Endelig er afsnittet vedrørende risiko- og krisestyring blevet ændret, således at man noterer sig intentionen om at foreslå frivillige foranstaltninger, der blandt andet også omfatter deltagelse fra den private sektor.

Fra dansk side har vi som bekendt under drøftelserne af sundhedstjekket arbejdet for så meget liberalisering og markedsorientering som muligt, og vi vil gerne gå rigtig langt og stile efter et højt ambitionsniveau. Derfor vil vi både ved det kommende rådsmøde og i de kommende drøftelser om de konkrete forslag arbejde for de danske synspunkter, herunder navnlig ønsket om et højere ambitionsniveau for en øgning af den obligatoriske modulation samt muligheden for at imødegå de nye udfordringer såsom globalisering, klimaforandringer og miljøforhold enten via landdistriktspolitikken eller via en mere fleksibel artikel 69. Endvidere vil vi fremføre ønsket om, at den private sektors rolle i forbindelse med risikostyring styrkes.

Kommissionen vil som nævnt fremsætte de konkrete forslag i maj. Det er vigtigt, at Danmark på det tidspunkt og fremover kan være med i forhandlingerne og arbejde på, at de danske synspunkter afspejles mest muligt i de forslag, der skal vedtages.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at vi fra dansk side generelt vil arbejde for, at:

15. Europaudvalgsmøde

- vi støtter øget obligatorisk modulation, og at de modulerede midler forbeholdes det land, hvorfra de er moduleret, med en national medfinansieringsforpligtelse på 25-33 pct.,
- såfremt der fremsættes forslag om et udbetalingsloft – dvs. capping – vil vi kunne tilslutte os en fornuftig løsning, og
- vi støtter et permanent bortfald af udtagningsforpligtelsen, idet eventuelle miljø- og naturmæssige konsekvenser skal håndteres.

Endvidere lægger vi vægt på:

- at alle eksportrestitutioner afvikles senest 2013,
- at der sker en afvikling af de øvrige markedsinstrumenter,
- at mælkekvoterne udfases,
- at der sker en fuld afkobling af den direkte støtte,
- at sundhedstjekket medfører reduktioner af udgifterne til landbrugspolitikens søjle 1, og
- at sundhedstjekkets tiltag er i overensstemmelse med WTO.

Endelig vil vi arbejde for:

- at sundhedstjekket bidrager til, at den fælles landbrugspolitik tilgodeser hensynet til natur, miljø, klimaforandringer, vandforvaltning og dyrevelfærd,
- at Kommissionen fastholdes på sin forpligtelse til at gennemføre konsekvensvurderinger af de forslag, som fremsættes i forbindelse med sundhedstjekket,
- at der sker en reel forenkling af landbrugspolitikens regelsæt,
- at energiafgrødeordningen afskaffes, hvilket bør afspejles i budgetbesparelser,
- at der sker en ændring af artikel 69, som gør artikel 69 til et muligt og mere fleksibelt virkemiddel i forbindelse med gennemførelsen af EU's politikker i forhold til kvalitet, miljø, natur og dyrevelfærd,
- at krisestyring og forsikring som udgangspunkt er en opgave for erhvervet selv, og at nye instrumenter ikke må være et supplement til, men en erstatning for eksisterende instrumenter,
- at eventuelle EU-finansierede krisestyringstiltag bliver transparente i form og begrænset i indhold og tid, samt
- at den fælles finansiering af EU's landbrugspolitik fastholdes, sådan at en renationalisering undgås.

Med hensyn til rådskonklusionerne vil vi fra dansk side støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner eller et kompromisforslag, der kan opnå enighed, idet vi fra dansk side vil arbejde for at fremme de danske synspunkter mest muligt. Danmark vil i forbindelse med rådsmødet afgive en erklæring om, at vi forstår rådskonklusionerne vedrørende capping positivt, således at Kommissionen vil fremsætte et fornuftigt forslag om capping, idet vi ser det som et naturligt første skridt mod en yderligere afvikling af landbrugsstøtten.

Bjarne Laustsen kvitterede for, at fødevareministeren brugte en klarere retorik, end hun havde gjort i Fødevareudvalget. Han syntes, vi skulle hæve ambitionsniveauet, når det er vores fælles målsætning at afskaffe landbrugsstøtten.

Den frivillige modulation er en af de muligheder, vi har for at imødekomme hensynene til natur og miljø i landdistrikterne. Han forstod, at det ikke var en del af Kommissionens program, men mente, det var vigtigt, at det redskab var med i værktøjskassen. Samtidig kunne han støtte, at vi prøvede at få den obligatoriske modulation op på 20 pct.

Han var ikke tilfreds med det, fødevareministeren havde sagt om capping. Han mente ikke, det var nok at vente på, at andre tog initiativer. Vi bør komme med et forslag.

Per Clausen henviste til, at der står i notatet, at når man fjerner braklægningsordningen, skal man sikre, at der kompenseres herfor miljømæssigt, og spurgte, hvordan vi kan sikre, at det sker, således at man ikke blot medregner natur- og miljøprojekter, som man under alle omstændigheder ville have gennemført.

Han ville gerne vide, hvad der ligger i det, når fødevareministeren siger, at regeringen går ind for et "fornuftigt" forslag vedrørende capping. Er det en ordning, der ikke berører de store danske modtagere af landbrugsstøtte? Han forstod, at regeringen var helt med på, at man skærer i bunden, hvilket næppe berører ret mange danske landmænd.

Lone Dybkjær repeterede for god ordens skyld, at Det Radikale Venstre går ind for en afvikling af landbrugsstøtten. Hun betragtede sundhedstjekket som et lille-bitte skridt på vejen, men det var dog et skridt i den rigtige retning. Hun syntes, både Kommissionen og regeringen har en god holdning til sagen. Hun havde store forventninger til den nye fødevareminister og håbede, denne ville leve op til forventningerne. Hun havde nogle bemærkninger til sundhedstjekket for at angive, i hvilken retning Det Radikale Venstre syntes, fødevareministeren skulle gå.

Med hensyn til capping ville hun opfordre sundhedsministeren til at gå så langt som overhovedet muligt.

Hun syntes ikke, braklægning var den bedste måde at sikre natur og miljø på, og var sådan set tilhænger af, at man afskaffede braklægningsordningen, men så skulle man kompensere i form af andre miljøtiltag.

Det Radikale Venstre er imod bestemmelserne om krisestyring, men tilhængere af, at der sker så meget modulation som muligt. Lone Dybkjær kunne støtte regeringens linje med hensyn til reduktion af medfinansieringen.

Det Radikale Venstre går ind for afkobling så hurtigt som muligt.

Det kan være en god idé at lave en forenkling af reglerne om krydsoverensstemmelse, men det må ikke ske på en måde, som går ud over fødevarekvaliteten og miljøet og dyrevelfærden og sundheden. Det var forståeligt, at nogle lande havde anmodet om en overgangsordning, men det var formentlig dem, der i virkeligheden ikke burde have dem.

15. Europaudvalgsmøde

I relation til artikel 69 spurgte Lone Dybkjær, i hvilket omfang pengene skal kunne bruges til markedsføring. Her støttede hun også fødevareministerens holdning.

Anne Grete Holmsgaard ønskede landbrugsstøtten afviklet hurtigst muligt og så sundhedstjekket som en mulighed for at få taget et hug.

Hun gik ind for øget obligatorisk modulation og støttede, at den kommer så nær på de 20 pct. som muligt. Det fremgår, at fødevareministeren samtidig vil sænke den nationale medfinansiering.

I relation til capping spurgte Anne Grete Holmsgaard, om regeringen vil sætte et loft for udbetaling af landbrugsstøtte. Hun syntes ikke, det var nok, som der stod i notatet, at såfremt der kommer forslag om det, vil vi støtte det. Hun mente, vi skal være offensive på det område. Tidspunktet er inde nu, hvor landbrugspriserne er stigende. Hun mente, det var fuldstændigt urimeligt, når man så listerne over, hvem der får de store tilskud.

Selv om braklægningen ikke var lavet som en naturbeskyttelse, fungerer den sådan. Derfor må der komme noget i stedet for, når man vil fjerne braklægningsordningen. Her syntes Anne Grete Holmsgaard, det var meget vagt, hvad regeringen skriver.

Hun var enig i, at støtten til energiafgrøder skal fjernes.

Anne Grete Holmsgaard syntes, krydsoverensstemmelse er et mærkeligt begreb, men det betyder sagt på jævnt dansk, at man skal overholde de regler, der gælder på området. Hun kunne ikke gennemskue, om den forenkling, der er lagt op til, vil betyde en svækkelse på nogle områder.

Hun spurgte, om reglerne understøtter vandrammedirektivet.

Anne Grete Holmsgaard var enig i, at støtten til markedsføring efter artikel 69 skal begrænses mest muligt. Allerhelst så hun den helt fjernet.

Med hensyn til krisestyring siger fødevareministeren sådan set det rigtige, nemlig at erhvervet som udgangspunkt skal betale markedsføringen selv. Hvor ligger fødevareministerens smertegrænse?

Med hensyn til terminologien foreslog Anne Grete Holmsgaard, at man kaldte krydsoverensstemmelse "regeloverholdelse".

Svend Auken rejste et par terminologiske spørgsmål. Kan man ikke finde et bedre ord end "capping", som af udenforstående kunne opfattes som den fælles landbrugspolitik, som bliver kaldt CAP?

Krydsoverensstemmelse er en dårlig oversættelse af "cross compliance", som betyder total overholdelse eller samlet regeloverholdelse.

Svend Auken forstod, at fødevareministerens betænkeligheder i relation til capping skyldes et hensyn til strukturen i det tidligere østtyske område, men håbede, man med et fornuftigt forslag om capping mente et, der ville tage højde herfor og samtidig undgå en fiktiv ejendomsopdeling.

Han ville gerne have fødevareministeren til at komme med nogle bemærkninger om muligheden for at få en smidigere modulation i forbindelse med artikel 69 ordningen.

Fødevareministeren sagde vedrørende terminologien, at vi har lavet en ordbog over de mange begreber i EU-samarbejdet, men måske skulle man udskrive en konkurrence om de bedste oversættelser af ord som capping og krydsoverensstemmelse og flat rate reduktioner og andre spøjse udtryk.

Hun ville prøve at besvare alle spørgsmålene, men ikke svare hver ordfører for sig, idet flere havde været inde på de forskellige temaer.

Mange havde været inde på, at den tvungne modulation gerne må komme op på 20 pct. Regeringens line er: Så høj som mulig.

Med hensyn til den frivillige modulation er der lagt op til, at alle finansieringsmuligheder skal overvejes, herunder modulation. Fødevareministeren så en mulighed for i virkeligheden at få frivillig modulation gennemført via artikel 69, idet hun pegede på, at det så er op til medlemslandene selv at afgøre, hvordan de vil anvende midlerne. Derfor presser vi voldsomt på for at få et bredere anvendelsesgrundlag for artikel 69, hvor der i dag er et meget snævert anvendelsesgrundlag. Markedsføring for artikel 69 midler er ikke noget, vi ønsker, men fødevareministeren troede, der ville blive et hjemmelsgrundlag for at anvende nogle af midlerne til markedsføring. Det vil så være op til de enkelte lande at tage stilling til, om de vil bruge det.

Med hensyn til capping – eller loft over støtten, som det måske skal hedde – vil vi gå offensivt til værks. Her syntes fødevareministeren ikke, det var de bedste formuleringer, der var fundet i udkastet til rådskonklusioner. Derfor vil vi aflevere en erklæring, hvor vi gør rede for de danske synspunkter og ser på det positive, der kan være i et loft. I denne erklæring vil vi understrege, at vi ser det som et naturligt første skridt mod en yderligere afvikling af landbrugsstøtten.

Fødevareministeren erklærede sig enig i de faldne bemærkninger om afvikling af landbrugsstøtten og afkobling.

Fødevareministeren svarede på Per Clausens spørgsmål om braklægning, at Danmark hele tiden har sagt, at det er vigtigt, at man kompenserer miljømæssigt og naturmæssigt, når jorden igen bliver brugt til landbrug, og det vil vi naturligvis følge op på. Vi vil ikke acceptere et fald i beskyttelsen af natur og miljø. Vi må vende tilbage til, hvilke redskaber vi vil tage i anvendelse, når der kommer et konkret forslag, men fødevareministeren forventede, at der i især bliver tale om instrumenter i landdistriktspolitikken og artikel 69 og god landmandsmæssig produktion.

Vi går positivt ind i drøftelsen om lofter over landbrugsstøtten og vil se, hvad Kommissionen kommer med.

Fødevareministeren gav Svend Auken ret i, at der er et særligt stort problem med Tyskland, og vi skal selvfølgelig tage højde for, hvad et loft vil have af konsekvenser dér.

Med hensyn til krydsoverensstemmelse må en forenkling ikke gå ud over selve indholdet af reglerne og kontrollen med, om bestemmelserne bliver overholdt. Det vil være en diskussion, vi vender tilbage til, når vi ser mere konkrete forslag på området.

15. Europaudvalgsmøde

Fødevarerministeren svarede på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om vandrammedirektivet, at der sker en understøttelse af det, idet man i diskussionen om landdistriktsmidlerne og artikel 69 har fokus på de natur- og miljømæssige muligheder.

Bjarne Laustsen mindede i forbindelse med oversættelsen af krydsoverensstemmelse om det nordjyske mundheld: "Det skal være så lovligt som muligt."

I forbindelse med diskussionen om et loft over, hvor meget man kan modtage i landbrugsstøtte, nævnte Bjarne Laustsen, at 1/5 af Europas landmænd får ca. 85 pct. af den samlede støtte, som udgør cirka 1/3 af EU's budget, så det er store midler, der tales om. Det minder om en omvendt "Robin Hood ordning".

Han var lidt i tvivl om, hvad fødevarerministeren helt præcist vil gøre, idet han mindede om, at vi ikke har meget medløb, hverken fra Kommissionen eller fra Parlamentet eller fra andre medlemsstater, når det gælder afskaffelse af landbrugsstøtten. Hun taler om, at Danmark vil afgive en erklæring, og hun taler om at gå op til 20 pct. tvungen modulation, og hun vil gå ind for, at artikel 69 midler ikke skal bruges til markedsføring. Hans frygt var, at man bare kalder det noget andet, og pegede på, at selv om vi ikke bruger midlerne til markedsføring i Danmark, vil der komme et pres fra danske landmænd, når de andre lande bruger det til markedsføring.

Han forstod, at loftet over landbrugsstøtten også skal puttes ind i erklæringen, men havde hellere set, at vi kom med et konkret forslag.

Han ærgrede sig over, at man ikke sagde, dengang de braklagte arealer igen måtte tages ind i driften, at der skulle drives økologisk landbrug på arealerne, idet vi ved, at der skal bruges rigtigt mange sprøjtemidler, hvis man skal lade arealerne indgå i den konventionelle drift.

Per Clausen mente ikke, ministerens hensigtserklæring om, at natur og miljø ikke måtte blive dårligere, gav ham nogen sikkerhed for, at man ikke i de kommende år ville bruge projekter, som man alligevel ville have gennemført, til at sige, at man havde kompenseret for ophævelsen af braklægningen. Den danske regering vil måske leve op til det, men vi risikerer, at der andre steder i Europa sker en forringelse af natur og miljø.

Han forstod, at den danske regerings skepsis over for capping var baseret på en bekymring for østtyske landmænd. Betyder det, at Danmark ikke har en selvstændig interesse i at begrænse loftet over landbrugsstøtten til nogle af de store modtagere? Hvis man lægger det, fødevarerministeren betegner som et fornuftigt snit, betyder det så, at der sker en begrænsning i landbrugsstøtten til nogle af de store modtagere i Danmark?

Henrik Høegh sagde i relation til oversættelsen af capping, at man på Sydhavsøerne talte om: "Jeg skal komme efter dig". I tidernes morgen talte man om at lægge et loft over, hvad man kunne modtage i støtte, således at landmændene løb ind i en mur. Nu taler man om capping, hvor man nedsætter støtteprocenten, for at undgå, at man laver flere enheder, som hver for sig lige når op til loftet.

15. Europaudvalgsmøde

Han var glad for, at fødevareministeren var imod krisestyring, idet det vil åbne en ladeport for renationalisering.

Han pegede på, at der i dag er en bundgrænse på 5.000 euro, når det drejer sig om modulation, så 60-70 pct. af Europas landmænd oplever ikke fradrag i støtten på grund af modulation.

Anne Grete Holmsgaard syntes stadig, fødevareministerens holdning til braklægning virkede meget blød. Ligesom Per Clausen ville hun gerne vide i forhold til hvad, når man taler om, at der ikke må ske en negativ påvirkning af natur og miljø.

Hun syntes, man skulle arbejde for, at den frivillige modulation blev over en længere periode, sådan at det ikke var én gang for alle. Men hvis man kommer op på 20 pct. obligatorisk modulation, er det selvfølgelig ikke relevant, så det ville være det bedste.

Hun kendte ikke i detaljer reglerne for artikel 69, men problemet er, som Bjarne Laustsen er inde på, at hvis man i en række andre lande bruger midlerne til markedsføring, kommer der et pres på os. Derfor fandt hun en vis dobbelttydighed i talen om, at vi skal være fleksible på det område.

Lone Dybkjær sagde, at når hun præciserede, at forenklingen ikke måtte gå ud over miljøet, sundhed osv., var det fordi, vi har nogle dårlige erfaringer fra tidligere forenklinger.

Hun syntes, det store problem med braklægningsordningen er, at der ikke er samtidighed, for dermed har vi ingen kontrolmuligheder. Derfor mente hun, vi burde nævne den manglende samtidighed i drøftelserne.

Hun forstod, at Europa-Parlamentets landbrugsudvalg havde været inde på modulationen. Hidtil har det ikke været et stort problem, at dette udvalg i høj grad drev lobbyvirksomhed for landbruget, idet Parlamentet ikke havde den store indflydelse, men det får det efter den nye traktat. Dem, der sidder i Europa-Parlamentets landbrugsudvalg, er alle sammen folk fra landbrugsorganisationerne, som kender reglerne ud og ind, og som har en interesse i at bevare dem. Derfor troede Lone Dybkjær slet ikke, vi får medspil fra Parlamentets landbrugsudvalg.

Svend Auken tilføjede, at det ikke kun er i Parlamentets landbrugsudvalg, man har de nævnte synspunkter. Det har man også i Parlamentets grupper – endda også i den grønne gruppe. Så den holdning er generel for Parlamentet.

Fødevareministeren bekræftede, at det var en generel holdning for Europa-Parlamentet.

Fødevareministeren præciserede, at det, hun agtede at afgive en erklæring om, er støtteløftet, altså i forbindelse med capping, hvor vi synes, formuleringerne i rådskonklusionerne er uhensigtsmæssige. På alle de andre punkter, man har nævnt, vender vi tilbage til diskussionen, når Kommissionen kommer med konkrete forslag. I erklæringen vil vi sige, at vi forstår konklusionerne positivt, således at Kommissionen vil forelægge et fornuftigt forslag om capping, idet vi ser det som et naturligt første skridt mod en yderligere afvikling af landbrugsstøtten. Når

fødevareministeren talte om et fornuftigt forslag, lå der heri ikke en stillingtagen til, hvor snittet skal ligge. Det må man vende tilbage til, når vi ser et konkret forslag.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at vi ikke er tilhænger af at bruge artikel 69 midler til markedsføring, men vi vurderer, at der nok kommer en hjemmel hertil. Der ligger nogle gode muligheder i artikel 69, hvis ellers vi kan få et fornuftigt anvendelsesgrundlag.

Hun bekræftede Bjarne Laustsens regnestykke vedrørende modtagere af landbrugsstøtte.

Fødevareministeren syntes, formuleringerne vedrørende braklægning var positive, og Kommissionen har sagt, at man vil sikre, at de miljømæssige fordele ved braklægningen opretholdes på anden vis. Vi må vende tilbage til diskussionen om, hvilke konkrete redskaber, der skal anvendes. Fødevareministeren var i den forbindelse enig med Lone Dybkjær i, at der ikke er samtidighed. Det spiller selvfølgelig ind i vurderingen af, hvilke redskaber vi skal bruge.

Det problem med renationalisering, som Henrik Høegh er inde på, syntes fødevareministeren var meget væsentligt. Det er klart, at vi skal søge at undgå renationalisering. Vi er derfor også bekymrede, hvis fokus kommer til at ligge på krisestyrelselementer, og hvis artikel 69 især skal bruges til krisestyrelse. Derfor fremhævede hun hele tiden erhvervets eget ansvar.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard vedrørende braklægning pegede fødevareministeren på, at vi har håndteret den midlertidige brakudtagning herhjemme og stillet nogle krav, og kommer den obligatoriske braklægning ind i billedet, må vi vende tilbage til den diskussion, når vi ser et konkret forslag. Hun var enig i synspunktet om, at det ikke bør være en gang for alle. Vi har faktisk foreslået, at man hvert år skal kunne tage stilling til, hvordan man vil anvende artikel 69. Hun mente, artikel 69 kan bruges til noget fornuftigt, hvis vi får et bredere anvendelsesgrundlag.

Lone Dybkjærs betragtninger om Europa-Parlamentet er nok rigtige. Europa-Parlamentet kommer til at spille en langt væsentligere rolle på landbrugsområdet. Fødevareministeren prøvede at holde en tæt kontakt til især de danske medlemmer af Europa-Parlamentet og gøre dem opmærksom på de synspunkter, vi har herhjemme, så de kan tage diskussionen op med deres kolleger i grupperne.

Anne Grete Holmsgaard havde forstået artikel 69 sådan, at den frivillige modulation ligger uden for artikel 69. Hun mente stadig, det var et dobbelttydigt våben at udvide anvendelsen af artikel 69. Det vil være et fremskridt, hvis man ikke skal tage stilling en gang for alle, men kan gøre det engang om året. Men hvis man udvider anvendelsesområdet, kan det på den ene side betyde, at man kan bruge flere midler til naturbeskyttelse og forebyggelse af klimaforandringer, men det kan også betyde, at man kan bruge flere midler på markedsføring, og så kan der komme et pres fra dansk landbrug. Derfor spurgte hun, om fødevareministeren ville sætte sig absolut imod et sådant ønske fra dansk landbrug, selv om hun var klar over, at fødevareministeren ikke kunne forhindre de andre lande i at bruge midler til markedsføring.

15. Europaudvalgsmøde

I hendes ører lød erklæringen noget blød. Hun gentog, at vi nu har en enestående mulighed for at få aftrappet landbrugsstøtten, fordi priserne er så høje.

Anne Grete Holmsgaard gav Lone Dybkjær ret i bemærkningen om den manglende samtidighed som et problem i forbindelse med en ophævelse af braklægningsordningen. Sådan som hun hørte det, er der ingen garanti for, at der i forbindelse med sundhedstjekket kompenseres for natur og miljø.

Bjarne Laustsen syntes, det var fint nok med en erklæring, men vi er nødt til at have strammet den lidt op, når vi alle er enige om, at midlerne fra artikel 69 ikke bør kunne bruges til markedsføring. Det syntes han, vi skulle skrive ind i erklæringen, så vi får sendt et klart signal.

Han syntes ikke, det var særligt ambitiøst at tale om, at forslaget om capping skal være fornuftigt, og spurgte igen, om meningen er, at der ikke må være nogen danske landmænd, der bliver ramt. Han ville give fødevareministeren frie hænder til at finde en løsning for de østtyske landmænd.

Fødevareministeren havde ikke reflekteret på Bjarne Laustsens ærgrelse over, at man ikke fik en bestemmelse om, at de hidtil braklagte arealer skulle bruges til økologisk drift.

Lone Dybkjær sagde, at hendes synspunkt var, at erklæringen skulle være så skrap som mulig. Hun vidste ikke, hvilken betydning en sådan erklæring ville have – andet end at sikre fødevareministerens bagland herhjemme.

Hun forstod, at regeringen vil arbejde for en ændring vedrørende artikel 69 og begrænse mulighederne for at anvende midlerne til markedsføring. Det var hun enig i. Hun bad om, at udvalget får et notat om artikel 69.

Når Kommissionen skal arbejde videre med braklægningsordningen, syntes Lone Dybkjær, fødevareministeren skulle sige, at samtidighed er vigtig.

Hun havde oplevet det sådan, at man hidtil havde sagt: "Ja, ja, Europa-Parlamentet har jo ikke den store indflydelse på landbrugspolitikken, så der er en grænse for, hvor meget vrøvl man vil lave over dets landbrugsudvalgs holdning", men det bliver jo anderledes under den nye traktat.

Fødevareministeren var klar over, at Europa-Parlamentet får større indflydelse på landbrugspolitikken, og nævnte, at hun havde inviteret formanden for Parlamentets landbrugsudvalg til den internationale konference, som skal holdes den 24. april.

Fødevareministeren bekræftede over for Anne Grete Holmsgaard, at den frivillige modulation ligger uden for artikel 69.

Hun forstod Bjarne Laustsens synspunkt vedrørende økologi, men mente, det var at voldsomt indgreb over for den produktionsmetode, den enkelte landmand vil anvende, så hun kunne ikke følge hans forslag.

Hun lovede at sørge for, at erklæringen blev skrap formuleret. Hun havde ingen problemer med at nævne vore synspunkter på artikel 69 og ville i det hele taget tage højde for de bemærkninger, der var faldet, men hun håbede, det var i orden, at man i erklæringen koncentrerede sig om loftet over landbrugsstøtten. De andre sager vender man jo tilbage til, når der kommer konkrete forslag.

15. Europaudvalgsmøde

Hun var helt enig i de bemærkninger, der var faldet om markedsføring, og gjorde opmærksom på, at hun havde rejst spørgsmålet på rådsmøder tidligere og talt imod, at markedsføring indgår. Der er en vis risiko for dobbeltydighed, når man taler om artikel 69, men den samme dobbeltydighed er der jo vedrørende søjle 2. Det helt afgørende bliver anvendelsesgrundlaget, og den diskussion vender vi tilbage til, når der kommer et konkret forslag.

NOT Fødevareministeren lovede at fremsende et notat om artikel 69.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der i forbindelse med sundhedstjekket ville komme noget fra Kommissionen om kompensation ved ophævelse af braklægningsordningen, eller er det noget, der kommer hen ad vejen.

Fødevareministeren svarede, at der kommer forslag om brakudtagning, og så skal man se på, hvilke muligheder der er for at kompensere.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde modsat sig det.

Han tilføjede, at fødevareministeren havde henvist til, at man ville vende tilbage til sagerne, når der forelå konkrete forslag.

2. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår de nationale mælkekvoter

– Vedtagelse

KOM (2007) 0802

Rådsmøde 2860 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 151, side 424 (senest behandlet i EUU 8/2-08)

Fødevareministeren: Jeg vil nøjes med at henvise til det oversendte notat og mine tidligere forelæggelser her i udvalget.

Bjarne Laustsen var enig i det, fødevareministeren sagde om mælkekvoterne, og tilføjede, at for hans skyld måtte man gerne helt fjerne mælkekvoterne.

Lone Dybkjær var tilhænger af, at man kommer så tæt på en ophævelse af mælkekvoterne som mulig.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne have mælkekvoterne væk.

Fødevareministeren var enig i, at målet må være en ophævelse af mælkekvoterne.

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) – hør og hamp

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2008) 0027

Rådsmøde 2860 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Fødevareministeren: Kommissionen har fremsat forslag til ændring af fusionsmarkedsordningen, hvor den nuværende støtte til produktion af hør og hampefibre forlænges et år i afventen af Kommissionens rapport om ordningen.

Fra dansk side kan vi tilslutte os Kommissionens forslag, idet vi vil arbejde for, at støtteordningen indgår som led i sundhedstjekket, hvor vi vil arbejde for, at støtten afkobles og budgetmidlerne overføres til enkeltbetalingsordningen.

Bjarne Laustsen kunne ikke forstå, at man ville støtte dyrkningen af hør og hamp, og spurgte, hvem der modtager støtten til hør og hamp.

Lone Dybkjær var også kritisk over for støtten til hør og hamp.

Fødevareministeren sagde, at Kommissionen er ved at få udarbejdet en rapport om hør og hamp og derfor lægger op til at forlænge den nuværende ordning, indtil man har den rapport. Rapporten kommer formentlig til sommer og vil så kunne indgå i sundhedstjekket. Med hensyn til, hvor store tilskuddene er, ville hun henviser til notatet om forordningen.

5. Siden sidst

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. XXX/XXXX [fælles godkendelsesprocedure]

KOM (2007) 0872

KOM (2007) 0872 – bilag 2 (grundnotat af 20/2-08)

KOM (2007) 0872 – bilag 3 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 12/3-08)

Fødevareministeren: Formålet med forslaget er at videreudvikle og opdatere reglerne om nye fødevarer. Der lægges i forslaget bl.a. op til en præcisering af begrebet "novel food" og af anvendelsesområdet for forordningen.

Samtidig søger Kommissionen at strømline godkendelsesproceduren ved at foreslå, at nye fødevarer i fremtiden skal omfattes af den samme fælles godkendelsesprocedure, som skal gælde for tilsætningsstoffer, enzymer og aromastoffer.

Det betyder, at godkendelsesproceduren bliver centraliseret, og at risikovurderingen udføres af Den Europæiske Fødevareautoritet.

Kommissionen foreslår desuden, at godkendelser fremover skal være generiske, sådan at en godkendelse gælder for produktet generelt og ikke kun for den ansøgende virksomhed.

Kommissionen vil etablere en fællesskabsliste over godkendte nye fødevarer.

Endelig foreslår Kommissionen et forenklet risikovurderingssystem for traditionelle fødevarer fra tredjelande, hvis der er dokumentation for langvarig sikker brug i oprindelseslandet.

Formandskabet planlægger at forelægge forslaget på EPSCO-rådsmødet i juni 2008 til politisk enighed.

Regeringen forholder sig generelt positivt over for en revision af lovgivningen om nye fødevarer. Det er i den forbindelse vigtigt, at beskyttelsesniveauet oprettholdes.

Det bør sikres, at reglerne som følge af revisionen gøres mere klare og lettere at administrere.

Vi forholder os positivt til at gøre godkendelsesprocedurerne så smidige som overhovedet muligt. Det gælder også for nye fødevarer, der traditionelt har været anvendt uden for EU.

Men der må ikke gås på kompromis med sikkerheden. Fristerne må ikke blive så korte, at EFSA's arbejde ikke kan udføres forsvarligt.

Regeringen kan endvidere tilslutte sig en modernisering af godkendelsesprocedurerne for nye fødevarer, herunder indførelsen af en centraliseret EFSA-risikovurdering.

Det er i den forbindelse væsentligt, at der foretages en samlet risikovurdering af stoffer, der har flere anvendelsesmuligheder, så det sikres, at grænseværdierne

15. Europaudvalgsmøde

ikke overskrides for stoffer, der både kan anvendes som tilsætningsstoffer og som nye fødevarer ingredienser.

Bjarne Laustsen mente ikke, vi skal til at spise klonede dyr.

Per Clausen syntes, det ville være meget rart, hvis man kunne være sikker på, at sikkerheden var i orden, også når vi importerer fødevarer fra tredje verdens lande. Han spurgte, om fødevareministeren var enig i det, Fødevareinstituttet ved DTU siger om, at man skal have en længere indsigelsesfrist.

Vil fødevareministeren arbejde for, at lægemiddelmyndighederne skal deltage i bedømmelsen af, om der er tale om medicin eller fødevarer, inden beslutningen bliver truffet.

Han delte Bjarne Laustsens opfattelse af klonede dyr, og spurgte, hvordan man vil sikre sporbarheden, hvis man tillader forsøg med klonede dyr.

Karina Lorentzen støttede Forbrugerrådets linje.

Fødevareministeren så som nævnt gerne en forenkling, men den må ikke på nogen måde sætte sikkerheden over styr.

Hun havde noteret sig bemærkningerne fra DTU om, at 4 måneders fristen synes at være for kort, og ville arbejde for, at fristen bliver længere.

Vi vil lade lægemiddelmyndighederne være med ved risikovurderingen, når det vedrører deres område, bl.a. når det gælder grænsen mellem lægemidler og fødevarer.

Fødevareministeren ville nævne sporbarheden, som er relevant vedrørende klonede dyr.

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne

KOM (2008) 0040

KOM (2008) 0040 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 27/2-08)

KOM (2008) 0040 – bilag 2 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 10/3-08)

KOM (2008) 0040- bilag 3 (henvendelse fra Dansk Industri af 11/3-08)

Fødevareministeren: Kommissionens forslag, der har været ventet længe, har til formål at revidere og sammenskrive den eksisterende EU-lovgivning om mærkning af fødevarer og næringsdeklaration. Ændringerne indebærer en forenkling og en opdatering af de horisontale mærkningsregler.

Samtidig introducerer forslaget et antal nye krav. Et af de væsentligste er krav om obligatorisk næringsdeklaration på forsiden af fødevarernes pakning.

Det skal dog bemærkes, at forslaget flere steder åbner mulighed for vedtagelse af supplerende nationale bestemmelser.

Regeringen støtter det foreliggende forslag og vil arbejde for at sikre, at forordningen i sin endelige form lever op til den målsætning, som Kommissionen har formuleret i sin hvidbog om en EU-strategi inden for ernæring, overvægt og fedme. De nye mærkningsregler skal således sikre forbrugerne information, som kan fremme valget af sunde fødevarer.

Med dette udgangspunkt går regeringen positivt ind i forhandlingerne.

Svend Auken spurgte, hvorfor sagen skulle behandles i Rådet for beskæftigelse.

Bjarne Laustsen havde taget en pakke cornflakes med, hvorpå der stod, hvor mange gram sukker der var i en portionsstørrelse på 30 gram. Det er forvirrende for forbrugerne, idet mange på 15-16 år spiser tre gange så meget. Det samme er tilfældet med cola. Han mente, vi af hensyn til forbrugerne bør nøjes med at angive indholdet af de forskellige stoffer pr. 100 gram.

Per Clausen mente, problemet er fødevareministerens holdning. Han ville gerne have fødevareministeren til at forklare, hvori fordelene for forbrugerne var i, at man udover angivelsen pr. 100 gram også angav, hvad der var i en fiktiv portionsstørrelse.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der ligger noget særligt i bemærkningen om, at reglerne skal være i overensstemmelse med WTO.

Lone Dybkjær støttede den linje, Forbrugerrådet har lagt.

Karina Lorentzen støttede ligeledes Forbrugerrådets linje.

Fødevareministeren svarede Svend Auken, at sagen behandles af sundhedsministrene i Rådet for beskæftigelse, sociale forhold og sundhed.

Hun syntes, det var godt, at vi kommer videre med nogle obligatoriske krav til mærkning, og var enig i, at udgangspunktet skal være, hvor meget der er af de

15. Europaudvalgsmøde

forskellige stoffer pr. 100 gram. Mærkning med, hvor meget der er i en normal portion, finder sted i vidt omfang, og vi må prøve at nå så langt som muligt med hensyn til at få opstillet nogle fælles regler for portionsstørrelser.

Bemærkningerne om, at reglerne skal være i overensstemmelse med WTO, betyder, at vi ønsker, at de skal være i overensstemmelse med den grønne boks i WTO.